

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 464

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 9 mai 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
130. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2020 privind desemnarea Serviciului de Telecomunicații Speciale ca integrator de servicii de comunicații critice destinate autorităților publice cu atribuții în managementul situațiilor de urgență.....	2
780. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2020 privind desemnarea Serviciului de Telecomunicații Speciale ca integrator de servicii de comunicații critice destinate autorităților publice cu atribuții în managementul situațiilor de urgență	2
★	
782. — Decret privind numirea unui judecător la Curtea Constituțională.....	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 835 din 9 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	3–5
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
62. — Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 262 alin. (3 ²) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2022 privind unele măsuri referitoare la garanțiile de bună execuție constituite în cadrul contractelor de achiziție publică și al contractelor sectoriale	6–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.320. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea Normelor de aplicare a prevederilor art. 703 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății referitoare la medicamentele utilizate pentru rezolvarea unor nevoi speciale, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 85/2013	7–8

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 73/2020 privind desemnarea Serviciului
de Telecomunicații Speciale ca integrator
de servicii de comunicații critice destinate autorităților publice
cu atribuții în managementul situațiilor de urgență**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73 din 14 mai 2020 privind desemnarea Serviciului de Telecomunicații Speciale ca integrator de servicii de comunicații critice destinate autorităților publice cu atribuții în managementul situațiilor de urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 18 mai 2020.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 9 mai 2022.
Nr. 130.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 73/2020 privind desemnarea
Serviciului de Telecomunicații Speciale ca integrator
de servicii de comunicații critice destinate autorităților publice
cu atribuții în managementul situațiilor de urgență**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2020 privind desemnarea Serviciului de Telecomunicații Speciale ca integrator de servicii de comunicații critice destinate autorităților publice cu atribuții în managementul situațiilor de urgență și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 9 mai 2022.
Nr. 780.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind numirea unui judecător la Curtea Constituțională

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 142 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Mihaela Ciochină se numește în funcția de judecător la Curtea Constituțională pentru un mandat de 9 ani, începând cu data de 11 iunie 2022.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 9 mai 2022.
Nr. 782.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 835

din 9 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mariana Stan în Dosarul nr. 8.340/303/2016 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 1.480D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autoarea excepției de neconstituționalitate a depus concluzii scrise prin

care a solicitat admiterea acesteia cu precizarea că în motivarea excepției de neconstituționalitate s-a referit, în realitate, la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și nu la art. 1 paragraful 1 din aceeași Convenție. Totodată, solicită judecarea și în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că există jurisprudență relevantă a instanței de contencios constituțional, respectiv Decizia nr. 648 din 17 octombrie 2017.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 15 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 8.340/303/2016, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Mariana Stan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de recurs ce vizează pretenții.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că inadmisibilitatea recursului reglementată de textul criticat echivalează cu încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice datorată încălcării autorității de lucru judecat a unor hotărâri judecătorești definitive sau irevocabile, încălcarea dreptului la un proces echitabil, precum și încălcarea dreptului la un bun, recunoscut prin hotărâre judecătorească, au autoritate și putere de lucru judecat.

7. Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât instituirea criteriului naturii litigiului pentru a determina inadmisibilitatea căii extraordinare de atac a recursului nu are semnificația unei discriminări, criteriul fiind aplicabil tuturor persoanelor aflate în aceeași situație, respectiv sunt părți într-un anumit tip de cauză. De asemenea, criteriul folosit de legiuitor pentru accesul la calea de atac a recursului — natura cauzei — nu reprezintă o clasificare artificială și nejustificată, întrucât se are în vedere dificultatea unei probleme de drept rezultată din natura sa, și nu din valoarea litigiului, pentru a fi aplicabilă soluția Curții Constituționale din Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, de reconsiderare a jurisprudenței anterioare.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, care au următorul cuprins: „(2) [...] De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.”

12. Curtea observă că dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 au fost modificate prin art. III pct. 3 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, teza finală a acestui articol rămânând, însă, neschimbată.

13. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției. Se mai invocă art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, constatând că acestea sunt constituționale, prin raportare la critici similare.

15. Astfel, prin Decizia nr. 771 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 19 iunie 2019, paragrafele 33—39, Curtea a statuat că accesul

la justiție, garantat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac sunt de competență exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale. Art. 13 din Convenție consacră numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un singur grad de jurisdicție. Totodată, s-a statuat că art. 21 din Constituție nu precizează *in terminis* că accesul liber la justiție implică întotdeauna dreptul de a exercita atât calea de atac a apelului, cât și cea a recursului, situație în care exercitarea cumulativă a ambelor căi de atac împotriva unei hotărâri nu constituie un criteriu de constituționalitate. Pentru aceleași rațiuni, Curtea a apreciat că nu sunt încălcate nici prevederile art. 124 din Constituție (a se vedea și Decizia nr. 37 din 15 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 28 ianuarie 2008, sau Decizia nr. 1.122 din 23 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 4 noiembrie 2010).

16. Curtea a reținut că prevederile art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 se referă la faptul că în procesele începute de la data de 15 februarie 2013 (data intrării în vigoare atât a Legii nr. 2/2013, cât și a Codului de procedură civilă) și până la data de 31 decembrie 2018 nu pot fi atacate cu recurs hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului (a se vedea și Decizia nr. 648 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 3 ianuarie 2018).

17. Raportat la critica de neconstituționalitate conform căreia legiuitorul a suprimat calea de atac a recursului, Curtea a constatat că, în noul Cod de procedură civilă, recursul constituie o cale extraordinară de atac ce poate fi exercitată de partea nemulțumită pentru motive de nelegalitate și numai în condițiile prevăzute de lege. Apelul reprezintă calea ordinară de atac ce are un caracter devolutiv, instanța de apel statuând atât în fapt, cât și în drept (art. 476 din Codul de procedură civilă).

18. În ceea ce privește reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități speciale de exercitare a drepturilor procedurale, semnificația accesului liber la justiție nefiind aceea a accesului, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac (a se vedea în acest sens Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 1.132 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008, sau Decizia nr. 396 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012).

19. Mai mult, în jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabilă. Lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătorec efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012, Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014,

paragraful 13, Decizia nr. 375 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 22 august 2016, paragraful 39).

20. În ceea ce privește critica referitoare la discriminarea creată prin interzicerea exercitării căii extraordinare de atac a recursului împotriva hotărârilor date de instanțele de apel, în cazurile în care legea instituie doar calea de atac a apelului împotriva hotărârilor de primă instanță, Curtea a reținut că, în vederea asigurării egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, la instituirea regulilor de acces al justițiabililor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut să respecte principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. De aceea, nu este contrară acestui principiu instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994).

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Totodată, Curtea mai reține că legiuitorul are o marjă de apreciere referitor la alegerea materiilor exceptate de la calea de atac a recursului. În acest sens sunt și Decizia nr. 292 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 3 august 2017, paragraful 24, prin care Curtea a statuat că, în materia căilor extraordinare de atac, legiuitorul are posibilitatea de a reglementa condiții de admisibilitate a acestora, care sunt circumscrise materiei în care a fost pronunțată hotărârea, în acel caz fiind vorba despre hotărâri pronunțate în materie de carte funciară, sau Decizia nr. 532 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 25 ianuarie 2021, paragraful 26 (hotărâri pronunțate în

materia insolvenței), prin care Curtea a constatat că existența unor reglementări diferențiate, sub aspectul normelor de procedură, în funcție de specificul materiei reglementate, nu reprezintă o nesocotire a principiului egalității cetățenilor în fața legii, ci o particularizare la specificitățile și necesitățile fiecăreia dintre acestea. Totodată, prin Decizia nr. 680 din 21 octombrie 2021*), paragraful 23, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii), Curtea a statuat că stabilirea regulilor procedurale în funcție de specificul materiei reglementate, inclusiv a celor referitoare la exercitarea căilor de atac, ține de opțiunea legiuitorului, fiind impropriu să se pună problema instituirii unui tratament juridic discriminatoriu prin prisma unor comparații între reguli aplicabile unor domenii distincte, cu individualitate proprie, adaptate specificului materiei în care sunt edictate [a se vedea și Decizia nr. 743 din 4 noiembrie 2021**), nepublicată la data pronunțării prezentei decizii].

23. Curtea mai reține că accesul liber la justiție implică, prin natura sa, o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege.

24. În același timp, instanța de la Strasbourg, prin Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragrafele 37—38, a statuat, cu privire la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că „Dreptul de acces la tribunale nu este absolut. Fiind vorba de un drept pe care Convenția l-a recunoscut fără să-l definească în sensul restrâns al cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicite admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept.”

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mariana Stan în Dosarul nr. 8.340/303/2016 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 9 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

*) Decizia nr. 680 din 21 octombrie 2021 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 17 ianuarie 2022.

**) Decizia nr. 743 din 4 noiembrie 2021 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 2 februarie 2022.

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea art. 262 alin. (3²) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2022 privind unele măsuri referitoare la garanțiile de bună execuție constituite în cadrul contractelor de achiziție publică și al contractelor sectoriale

Având în vedere că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2022 privind unele măsuri referitoare la garanțiile de bună execuție constituite în cadrul contractelor de achiziție publică și al contractelor sectoriale s-au instituit o serie de măsuri prin care se acordă posibilitatea operatorilor economici de a obține noi instrumente de garantare utile în continuarea derulării contractelor de achiziție publică în care sunt parte, iar termenul de depunere la autoritatea contractantă a noilor instrumente de garantare a fost stabilit în corelare cu dispozițiile Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, respectiv 90 de zile de la data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, perioadă în care mai sunt valabile instrumentele de garantare încheiate inițial,

luând în considerare că termenul alocat operatorilor economici pentru obținerea de noi instrumente de garantare este insuficient în contextul economic actual, cu consecința imposibilității constituirii sau reconstituirii garanțiilor de bună execuție prin contracte de asigurări de garanții emise de societățile de asigurări astfel încât să asigure obiectivele de investiții aflate în derulare, ținând cont de faptul că ne aflăm în fața unei situații dificile în care culpa neîndeplinirii obligațiilor contractuale nu poate fi considerată o culpă care aparține exclusiv operatorilor economici,

având în vedere dificultățile constatate la această dată în punerea în practică în termenul inițial a măsurilor reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2022 privind unele măsuri referitoare la garanțiile de bună execuție constituite în cadrul contractelor de achiziție publică și al contractelor sectoriale, pentru a evita riscul dezangajării fondurilor alocate în cadrul Programului operațional Infrastructură mare 2014—2020 prin nefinalizarea proiectelor în cadrul cărora sunt realizate și încheiate contracte de achiziție publică pentru care este necesară constituirea unei noi garanții de bună execuție, ce ar conduce la majorarea deficitului excesiv, adoptarea prelungirii termenului în care această operațiune ar putea fi îndeplinită trebuie realizată pe calea ordonanței de urgență.

Întrucât neadoptarea prezentei ordonanțe de urgență a Guvernului ar avea ca impact imposibilitatea derulării contractelor de achiziție publică, fiind afectate astfel și alte domenii de activitate care fac obiectul respectivelor contracte de achiziție, inclusiv asupra salariaților operatorilor economici cu care acestea sunt încheiate,

având în vedere că termenul stabilit pentru valabilitatea instrumentelor de garantare se apropie de final, iar parcurgerea procedurii parlamentare pentru adoptarea unui act normativ nu ar putea avea ca rezultat adoptarea respectivului act normativ în timp util, astfel încât să nu fie afectat în mod negativ interesul public, se propune adoptarea prin ordonanță de urgență a măsurilor necesare.

Întrucât toate aceste elemente vizează un interes public și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată și impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, prin care să se reglementeze un nou termen în care să poată fi realizate procedurile necesare, pentru continuarea derulării contractelor de achiziție și a proiectelor europene în cadrul cărora acestea sunt încheiate,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — La articolul 262 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (3²) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3²) În termen de 90 de zile de la data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii de faliment, polițele de asigurare încheiate de societatea de asigurare/reasigurare încetează de drept, cu excepția contractelor de asigurare încadrate în clasa de asigurări 15 — Garanții, prevăzută în secțiunea A din anexa nr. 1 la Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, pentru care termenul de încetare de drept este de 150 de zile de la data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii de faliment; în aceleași condiții, încetează de drept și contractele de reasigurare.”

Art. II. — Prevederile art. 262 alin. (3²) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și

procedurilor de insolvență aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. III. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2022 privind unele măsuri referitoare la garanțiile de bună execuție constituite în cadrul contractelor de achiziție publică și al contractelor sectoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 4 martie 2022, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul contractelor prevăzute la alin. (1), aflate în curs de derulare, pentru care este necesară constituirea unei noi garanții de bună execuție ca urmare a retragerii autorizației de funcționare a societății de asigurări care a emis instrumentul de garantare, la solicitarea autorităților/entităților contractante, se constituie o nouă garanție de bună execuție, prin oricare dintre modalitățile prevăzute la art. 40 alin. (1) și (3) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 46 alin. (1) și (3) din Normele

metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2016, cu modificările și completările ulterioare, de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență până la momentul expirării termenului de 150 de zile de la data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii de faliment, prevăzut la art. 262 alin. (3²) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai târziu de 31 ianuarie 2023.”

2. **Articolul 5 va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — Până cel mai târziu la data de 10 iunie 2022, autoritățile de management responsabile pentru managementul și implementarea asistenței financiare nerambursabile acordate de Uniunea Europeană, precum și autoritățile care gestionează programe finanțate din fonduri publice vor proceda, după caz, la elaborarea reglementărilor pentru punerea în aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, conform regulilor specifice programelor cu finanțare externă nerambursabilă, respectiv programelor finanțate din fonduri publice.”

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

Președintele Agenției Naționale pentru Achiziții Publice,

Iuliana Feclistov

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Elena Doina Dascălu

București, 9 mai 2022.
Nr. 62.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**pentru modificarea și completarea Normelor de aplicare
a prevederilor art. 703 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006
privind reforma în domeniul sănătății referitoare
la medicamentele utilizate pentru rezolvarea unor nevoi
speciale, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 85/2013**

Văzând Referatul de aprobare nr. AR 7.500/2022 al Direcției politica medicamentului, a dispozitivelor și tehnologiilor medicale din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 703 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Normele de aplicare a prevederilor art. 703 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății referitoare la medicamentele utilizate pentru rezolvarea unor nevoi speciale, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 85/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 14 februarie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 12¹, alineatul (7¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7¹) În cazul în care cel mai mic preț este propus de doi sau mai mulți distribuitori, necesarul estimat conform alin. (1) se împarte între aceștia în mod proporțional cu cantitățile propuse.”

2. La articolul 12¹, după alineatul (7¹) se introduce un nou alineat, alineatul (7²), cu următorul cuprins:

„(7²) În cazul în care, în urma analizării informațiilor comunicate de distribuitorii angro autorizați, Ministerul Sănătății constată că nicio propunere nu acoperă întreaga cantitate prevăzută la alin. (3) lit. d), vor putea fi admise toate propunerile transmise, cu aplicarea, în mod corespunzător, a prevederilor alin. (7¹), dacă se îndeplinesc următoarele condiții:

a) distribuitorii și-au manifestat intenția de a pune pe piață medicamentul în termenul prevăzut la alin. (3) lit. b);

b) distribuitorii acceptă prețul cel mai mic dintre ofertele depuse pentru medicamentul cu aceeași denumire comercială (aceeași formă farmaceutică și concentrație), în termen de 3 zile lucrătoare de la comunicarea prețului cel mai mic de către Ministerul Sănătății.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Romică-Andrei Baci,
secretar de stat

București, 5 mai 2022.
Nr. 1.320.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

